

Biblická hodina – Niektoré príbehy zo SZ

Putovanie 1

Izraelci idú domov. Nešli však obvyklými cestami, ktoré spájali Egypt z východom. Napr. *cesta zo severného Egypta do južnej Palestíny* (cez Filištínsko). Ďalšia alternatíva je *cez Sinajský poloostrov ku Arabskému zálivu*. Tieto cesty však strážili egyptskí vojaci, čo by Izraelci nemuseli zvládnuť, lebo hoci sú nazvaní vojenským žargónom, nie sú vycvičeným vojskom. **Už od začiatku je to ľud, ktorý podlieha malomysel'nosti, nedôveruje Hospodinovi a obzerá sa okolo seba so strachom.**

Napriek tomu, že sa národ ponáhlal z Egypta, nezabudli na sľub, ktorým ich zaviazal Jozef. Pamätáte sa, čo od nich požadoval? Vzali so sebou jeho kosti, aby ich uložili do krajiny, ktorú im Hospodin zasľúbil. Tento čin vypovedá o dvoch faktoch: že sú verní odkazu otcov a že ich odchod je konečný a trvalý, ich rozchod s egyptským štýlom života je dôsledný. Nič nesmie v Egypte zostať, aby sa náhodou niečo nestalo podnetom k návratu do zeme otroctva a záhuby.

Izraelci putovali asi deň, keď sa utáborili v Étame, pri púšti. Hospodin im tu dal zvláštne znamenie svojej prítomnosti. **On s nimi bude cez deň ako oblak a v noci ako oheň.** Aj na tom môžu Izraelci jasne vnímať, že ich odchod z Egypta nie je žiadnym útekem, vlastnou akciou, nie je to ani nejaké blúdenie po púšti alebo hľadanie nového domova. **Je to cesta za určitým cieľom, ktorý bol daný Bohom v zmluve a zákone.**

Pán Boh pripravuje posledný úder voči Egyptu: Izraelci nemajú ísť rovnou cestou, ale okľukou, ktorá bola miestami veľmi ťažko prechodná. Tým mali Egypt'ania získať dojem, že Izraelci blúdia, že sú v koncoch a teda je tu dobrá príležitosť vybrať sa za nimi a donútiť ich k návratu. Faraón si totiž pravdepodobne myslel, že odchádzajú na púšť iba slúžiť bohoslužbu a potom sa vrátia. A tak ***kráľ mení názor, preto nie je dobré spoľahnúť sa na človeka, lebo ten je nestály a môže zmeniť svoje hodnoty, názory a myšlienky podľa toho, ako sa mu to práve hodí.***

Faraón ide za Izraelcami s najlepšou technikou a vojakmi. Izraelci stoja voči nim bezradní a bezmocní. Boja sa a sú stratení. Tu môže pomôcť už iba Hospodin a preto k Nemu volajú o pomoc, ale zároveň reptajú voči Mojžišovi, čo sa stane akousi tradíciou na ich ceste domov. Mojžiš však povzbudzuje ľud, aby sa nebáli, ale aby sa pripravili na veľký Boží čin **2 Moj 14:13-15.**

Pán Boh dokázal svoju moc v tom, že Mojžiš dvihol palicu a rozdvajil more, akoby pohanskú, mýtickú príšeru, ktorá je symbolom skazy a záhuby. Izraelci jej však utečú, pretože Pán Boh má v rukách všetko a všetkých a preto mu tieto podrobené sily musia slúžiť.

Pán Boh sa Izraelcom zjavuje v podobe stĺpu, ktorým bol anjel Boží, stavia sa medzi nich a Egyptanov a bráni im, aby naháňali vyvolený ľud. Pán Boh aj týmto spôsobom urobil zmätok medzi Egyptanmi, a tým sa zvýraznila bezradnosť egyptského ľudu a to, čo bolo ich výhodou – vozy, sa v konečnom dôsledku stalo pre nich prekážkou. Egyptania spoznávajú, že proti nim stojí Božia, nie ľudská moc a preto jej nemôžu vzdorovať.

K boju medzi Egyptom a Izraelom nedošlo. More sa vracia späť na svoje miesto a nepriatelia sú zničení. **More bolo pre Izrael postrachom, ale s Hospodinom im poslúžilo na záchranu. Pre Egypt bolo more posvätné, ale nakoniec sa stali jeho obeťami.** Jedno je však isté: všetko, čo bolo nebezpečné, je porazené. Izrael je tým vedený k viere v Hospodina a v dôvere v Mojžišovo povolanie.

Izraelci z vdáky voči Hospodinovi, spievajú pieseň. Vyznávajú v nej, že Hospodin je ich Boh. 2 Moj 15 – vojnová pieseň, ktorá sa spievala pri bohoslužbe a v speve sa striedali muži a ženy, doprevádzali sa tancom a bubnovaním. Odozvu tejto piesne nachádzame v 1 Kor 10:1-4 a v Zj 15:3-4.

ES 365

Prichádzajú na rad prvé ťažkosti. Cesta po púšti je totiž priestorom, v ktorom Pán Boh bude skúšať svoj ľud. Poskytne im príležitosť obzrieť sa za minulosťou v otroctve Egypta, ale s plným bruchom a zároveň im otvára zrak do budúcnosti, kedy ich On sám povedie v ústrety domovu, hoci budú musieť prežiť čas strádania a nedostatku. Ľud má poznať, že Pán Boh presadí svoju vôľu napriek neochote a odporu Izraela.

Prvou kritickou udalosťou je **nedostatok vody**. Izraelci putujú po púšti Šúr alebo Étam už 3 deň a reptajú napriek tomu, čo v poslednom čase zažili. Nájdu vodu v Mare, ale nedá sa piť, lebo je horká. Takýchto miest bolo v púšti viac, ale táto voda sa dala neutralizovať pomocou nejakých bylín, ktoré keď ste hodili do vody, ju očistili a upravili tak, že bola pitná. **Teraz za pitnou vodou stojí Hospodin, prikazuje Mojžišovi hodiť dnu drevo a tá voda bola požívateľná. Tým sa Pán Boh ukazuje Izraelu ako lekár a zároveň odhaľuje svoj zámer, že ľud je na ceste ku slobode, uzdraveniu, k životu.** Táto udalosť

sa odráža v Ježišovom kríži, dreve, ktoré prinieslo záchranu a ktoré lieči ľudský hriech a prináša uzdravenie do moci hriechu a smrti.

Po tomto zázraku na určitý čas reptanie prestane, ľud sa musí naučiť spoliehať sa na Pána a dôverovať Mu. **Dôvera je tu viazaná na poslušnosť Božím príkazom.** Ľud dostáva v Máre ustanovenia, len nevieme aké konkrétne, no podstata je v tom, že tieto príkazy má ľud dodržať, aby poznával uzdravujúcu a zachraňujúcu moc Hospodina.

A tak sa pohli ďalej. Pravdepodobne putovali tak, že prechádzali posvätnými miestami, svätyňami s určitými tradíciami. Napr. Élim znamená posvätné stromy. Bolo tu 12 prameňov a 70 paliem, čo tiež malo svoj magický význam. Každá takáto zastávka bola skúškou, v ktorej sa Izrael mal rozhodnúť medzi pohanstvom a modlárstvom a vierou v Hospodina ako jediného Boha.

Ďalšou zastávkou, resp. cestovnou trasou, bola púť Sín. Izraelci zase reptajú. Ale už nielen voči Mojžišovi, ale aj voči Áronovi. Spomínajú na Egypt, ktorý sa im - s odstupom – javí ružovo, hoci vtedajšia situácia taká nebola. Spomínajú na hrnce mäsa a chleba do sýtosti – aj keby tieto jedlá skutočne dostávali, tak boli zaplatená ťažkou prácou a duchovnou biedou. Napriek plným hrncom im hrozila – ako Božiemu ľudu – záhuba. Ale ono je to vždy tak, že **momentálna zlá situácia nám skresľuje pohľad a my podliehame ilúziám a klamom, ako sme sa mali dobre, hoci to tak nebolo.**

Celú situáciu, z vlastnej iniciatívy, rieši Hospodin. Ako – to si povieme nabadúce.

